

Knaldemper

PROBLEMEN ROND OUD EN NIEUW
ONTSTAAN NIET DOOR DE LEGALE
VUURWERKBRANCHE.

Nederland loopt graag voorop, zeker waar het regelgeving betreft. Soms schieten we daarin door. Voorbeeld: in heel Europa worden vuurpijlen en knalvuurwerk verkocht. Overal? Nee, in een landje aan de Noordzee, het moderne Gallië, kun je alleen matig siervuurwerk en babypijltjes kopen.

Mijn vriend Pieter is ondernemer. Hij verkoopt elk jaar legaal vuurwerk. Natuurlijk heeft Pieter een vuurwerk-bunker laten aanleggen, wat hem zo'n 400.000 euro kostte. Zo heeft hij altijd een tank met 80.000 liter water op druk klaarstaan, naast alle alarmsystemen, brandblussers en brandslangen. Hij krijgt viermaal per jaar controle – ook als de bunker leeg is – en tijdens de verkoop zelfs drie of vier keer per dag. De kosten van die controles lopen in de duizenden euro's per jaar. En elke keer weer neemt de dienstdoende controleur de brandslang in de hand en loopt ermee tot achter in de bunker om te kijken of die lang genoeg is.

Even hilarisch als surrealistisch, want het probleem zit 'm niet in legaal vuurwerk. Volgens Pieter is 55 tot 60 procent van al het vuurwerk dat rond de jaarwisseling wordt afgestoken illegaal en juist daardoor vallen er slachtoffers. Intussen liggen bij onze oosterburen de vuurpijlen tussen de kaas en de worst in de Lidl en kan iedereen die aanschaffen. En in Spanje mag je zelfs elke dag van het jaar vuurwerk afsteken. Wel met toestemming van de burgemeester, maar dat is een formaliteit. Persoonlijk ben ik een voorstander van een staatsmonopolie op het afsteken van vuurwerk. In mijn studententijd vierde ik jarenlang Oud en Nieuw in Rio de Janeiro, waar de staat het vuurwerk regelde in samenwerking met lokale ondernemers. Nooit zag ik mooier vuurwerk, en geen politieagent of hulpverlener werd belaagd.

Denken dat in een Europa met vrij verkeer van goederen en personen de lokale bromsnor de golf van buitenlands vuurwerk kan tegenhouden is vrij onnozel. Daarbij is het ongelooflijk hoe de Nederlandse ondernemer te maken krijgt met concurrentievervalsing, aangewakkerd door onze overheid. Nergens in Europa zijn problemen met vuurwerk, alleen in Nederland. Wij kijken echter televisie en weten allemaal waar het daadwerkelijke probleem zit, want de illegale afsteker zal zich niet laten tegenhouden om de politie rechtstreeks te belagen. Desondanks komt

de rekening van het falen van de overheid op het bordje van de ondernemer, in dit geval als een totaalverbod op vuurwerk. En los van de schade voor de branche gaat hiermee ook een sociaal moment verdwijnen in deze tijd van individualisering: tijdens Oud en Nieuw om middernacht naar buiten gaan om samen het vuurwerk te aanschouwen. Maar de vuurwerkcontroleurs kunnen mooi de grensposten gaan bemannen. Maken die zich ook eens nuttig.

Tja, en dan het zakelijke aspect van de feitelijke onteigening van de vuurwerkbranche. Bij monde van Thierry Aartsen, op het moment van schrijven demissionair staatssecretaris van Milieu, liet het kabinet in december weten te werken aan een compensatieregeling voor de vuurwerkbranche. Daarbij is men gewiekst te werk gegaan. In de afgelopen jaren heeft de overheid eerst het assortiment uitgedund en de eisen en controles aangescherpt. Gevolg: minder omzet, meer kosten, lagere winst en dus een lagere bedrijfswaardering. Er zal dus een uitkoopregeling moeten komen waarbij niet alleen de toekomstige winstderving wordt meegenomen, maar ook die uit het verleden. Ik verheug me nu al op het eerste proefproces. Ik lust de overheid rauw.

De vuurwerkcontroleurs
kunnen mooi de grensposten
gaan bemannen. Maken die
zich ook eens nuttig

